Alfréd - Tomáš Klus

Měsíc couvá,
měsíc couvá,
měsíc couvá.
Jdu s ním domů,
už se zouvám.
Čekáš,
že teď sejdu ze schodů.

Já však stojím,
což tě leká.
Náhle sošně
před tou
novou
karafou
na vodu
v ní život vzplál.

Hladina v ní náhle ke dnu dá se,
dno se dává k hladině,
tak v tom bytě spolu žasnem
nad tím naším malým,
naším malým Aladinem.

R:
Vítej k nám,
vítej náš maličký.
Tobě zpívám,
patří ti celičký svět.

R: